

כל המנחות פרק ראשון מנחות

יב.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אבל חסרון דאיתא
בפנים. ע"ן לקמן דף מו ע"א
תוספות ד"ה גפרס:

מוסף רש"י

לאכול ציירים חוץ למקומו וכל אב' חוץ
לזמנו לא קרב הקומץ נמארו: מנחת
חוטא [י] וקאטום. [י] כהן עד שכל
אחר המוציא מירי פיגול בנזן פסול
לשמן דלמחרין בריש פירקין (דף כג.)
ב' דפסוקה און קומנו אלא [י] שמן לא
בשחת הממחר נמארו ואין ציירים כרת:
ביום צוהן בא' וכו' למחר. מנחת
בשחת העבודות חוץ למקומו
וחוץ למקומו. ועד השמא איירי בשמי
עבודות שחשבו בשחת חוץ למקומו
ובשחת חוץ למקומו והשמא מיירי
בכ' שחשבו [י] בשחשבו העבודות חחת.
ורבי' יהודה הוא דלעטרין דלא מימא
שחשבו שמיין בשמי עבודות חוץ
למקומו [י] ורבי' דרבה דרמא אטוין

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) ז"ל ומ"ש הכא גבי שירים דק"ו

פינוג וחיבים עליו כדס. האוכל משיירי מנחה דמידי בחור לזמנו
(ויקרא ו) עונה תשא וכמידי צוטר ואוכליו עונו ישא (שס יט) מה להלן
דמידי ונכרתה אף כאל האוכלו צברת והך ג"ש צ"מ דכריתות (דף
ה:) כל הקומץ או נוסף. קומץ י"א או מוליק או מקטיר ע"מ לאכול

פיגול וחייבין עליו כרת ^א זה הכלל ^ב כל הקומץ ^ג
^ד [או] נותן בכלי המוליד המקטיר לאכול דבר
שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר
חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו
פיגול וחייבין עליו כרת ובבלבד שיקריב
המטיר כמצותו כיצד קרב ^ה המטיר כמצותו
המזבח בשתיקה נתן בכלי ^ו והוליד והקטיר חוץ
לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד
והקטיר בשתיקה או שקמץ ונתן בכלי והוליד
והקטיר חוץ לזמנו זהו שקרב המטיר כמצותו
כיצד לא קרב המטיר כמצותו קמץ חוץ
למקומו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו
או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר
חוץ למקומו או שקמץ ^ז נתן בכלי והוליד
והקטיר חוץ למקומו ^ח זהו שלא קרב המטיר
כמצותו ימנחת חוטא ומנחת קנאות שקמץ
שלא לשמן נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ
לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד
והקטיר שלא לשמן או שקמץ ונתן בכלי
והוליד והקטיר שלא לשמן ^ט זהו שלא קרב
המטיר כמצותו לאכול כית ^י בחוץ ^{יא} כית
למחר כית למחר כית בחוץ כחצי זית בחוץ
כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית
בחוץ פסול ואין בו כרת ^{יב} א"ר יהודה זה הכלל
אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום
פיגול וחייבין עליו כרת אם מחשבת המקום
קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת
והכמ' אומרים ^{יג} זהו פסול ואין בו כרת: גמ'
^{יד} איבעיא להו ילדברי האומר שירים שחסרו
בין קמיעה להקטרה מקטיר קומץ עליהן
^{טו} וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה
^{טז} מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעיהו בפיגול
וילפקיהו מידי מעילה אמר רב הונא אפילו
לד"ע ^{יז} דאמר זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא
דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא
אבל חסרון דפסולא גרופיה הוא לא מהני ליה
הקטרה אמר ליה רבא אדרבה אפ"י ^{יח} לר'
^{יט} דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא
דליתיה בפנים ^כ אבל חסרון דאיתיה בפנים

[illegible]

ה"ל יוצא דאריה בעיניה ב' יואל
מזל למימרה מ' יואל מקצתו אבל יואל
כולו לא כדלמחרת דפ' דמזל (דף
ו:) והכא כיאל כולו דפ' כיון דלסוקר
באכילה ומיחו פלוגתא היא הסא וא"ת
למ"ד יאל כולו לא הא דמנא פרק
ג' כל שעה (פסחים ד:) בטמא דשאר או
נפכל או שאר חזק קלע"י ירא אומר
זרוק פ' דיש ד' אלע"פ שאין דש' ר'
יהושע אומר לא זרוק פ' דאס אין
דש' אין ד' ומודה ר' יהושע דאס
ורק הוראה על כרחך כיאל כולו לא
נשמיר כותב וזרק לכתמיהו מלמחר
אס ורק הוראה ש"מ דזריקה מועלת
לידא כולו ושמה דרבי יהושע דיעבא
מלמ"ד ר' לענין ההכאה שני לרבי
יהושע בין לכתמיהו בין לדעבד
אפי' כיאל כולו א' כדלמחר דפ' כיאל
זולין (סס ו:) אבל לעולם לא מיקבע
בפיגול ולא נפיק מדי מועילה היא
דיאל כולו מדי דהוא חסר לא לרבי
הונא: הונא רבי חייה ב' ולא מני
או כות רבי חייה מני דבצרימא דידיה
בשעות משמנו אלף דלא מני או
כות והכי מני הקומץ את המנחה
לאכול שריה ב' או העכל כל הקומץ
והמן ככלי והמוליך והמקטיר כו' ועל
כרחין הא דמשמע ליה לרבי חייה או
כיות מניין בשחסור שריים ועמדו על
כך דפ' היינו או כיות משריים דמנא
לרבי כקוטרים דל"כ הוא ליה מנחה
שחסרה קודם קמייה ופסולה בקומץ
והו לא מיקבע בפיגול אלף משום דהו
הכלל דסיפא קאי אכל מה דמנא דבישרא
ובצרימא דאזי או כיות שרי' גז' נותן כלי
ומוליך ומקטיר עליה מני קאי ובכיות
משריים מיתוקס שפיר בשחסור שריים
דלא מקטיר קומץ עולין אלף ב' כיות
מקטיר קומצה לא מיתוקס כשחסר
קומץ ועמדו על כיות דאזי חסר קומץ
בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה
והו לא מופלגא ומשמע ליה לרבי
חייה דמאי דמיתוקס גז' כיות
א' משרייה מיירי בשחסר ועמד על כיות
מש"ה

וְתִנֵּן עַל הַקּוֹמֵץ אֶת הַמִּנְחָה
וְתִנֵּן רִבִּי חֵיִיא הַקּוֹמֵץ אֶת
כּוֹזֵית לֹא כְּגֹן שְׁחִסְרוֹ שִׁירִים
לֹדֶךְ וּבִהַקְטֶרֶה לֹא מִתְּנִי לִיָּה
או

ע"מ לאכול הני שירים חוץ בן למוטו
ים ה"ל מתחשב לאכול למחר דבר שיו
טקטוריו דכרו בשתיקה מן אמרנין כיון
ועיליה צפ' טקטא העוף (דף ט. ו.) הממוח
ל" שעת היתר לכהנין וכל יש לו שעת
דבר שאין לו בן היתר לכהנין ולא נפקי
יש לו היתר לכהנין ומלימין מדי אשם
כל מועלת לו להניין מדי מעלה: **אחם**
דיא ס"ל דפסול יוצא חמור דל: **מחסרין**
סית לא בקומץ ולא בשירים לא בפגול
הדרת מני הנומן כותן והמוליך והקטטיר
ואמר הררי נתון ככלי ומוליך ומקטטיר
ונחם שחיינו קודם קטילה ופסולו ומו
הקטטיר הקומץ מוקי לה בשכבר חסרו
ליה [ובסין] דלא פליג עליה [מא] דרבי
לוי וצחקון ובהקטטיר לא מתיב ליה
מא

וּמִקֻּמְצָן מִקֻּמְצָן לֵה כֹ' אִפ"ה הרי: **מ**) פִּיגוּל דֹּחֵי חֲשִׁיב בְּהַן הַרִי וּמִקֻּטֵּיר נִמִּי כְּגֹן שִׁחְסֹר שִׁירִיָּה וְעַמְדוֹ עַל כִּוִּית וְאִמֵּר הַרִי **מ**) דְּרִבִּי דִּסְתָמָה לִמְתַּנִּיתִין דָּהָא רַבִּי הוּהּ וְתִיבּוֹת דִּמְתָּא מִצִּים כְּשֹׂרָה. מִהֲרִי"פ: **ג**) רִמְאִי דִּמִּיתוּקֶם בִּשְׁחֹסֵר וְעַמְדָּא עַ

עין משפט
נר מצוה

עַה א מ״י פ״ג מ״הל פסוק״מ
הלכה ו:
עו ב ג מ״י פט״ו שם הלכה א:
עז ד מ״י פט״ו שם הלכה ג:
עח ה ו מ״י שם פרק ט״ו הלכה
ב:
עט ז מ״י פט״ו מ״הל פסוק״מ
הלכה יא:
פ ח מ״י פ״ב מ״הלכות מעילה
הלכה ז:

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

מידד מעולה: (ט) לאכול רב
שדורנו לאכול ולתקשר רב
הקטן לקטקט קטן נמי
רדנו כמחשב לאכול שדורנו
כמחשבים: און (ט) על כית
אחור הקמיוו ומחשב בתי
בכורות ואמר: (ח)
מספרים חרשים ומשי
לזמן רב חרין און כית משום
לדורדן שדור מחשב
לקטקט קומקון און כית
קומקון למחור לזמן פערשי
הכין כית קומקון עומד
כית חרשים למחור אחר
כית חרשים למחור דהכין
מחור כית מחשב און חסר
קומקון און מפיאל המנה
המחור מחשב רבין וכל
לפרש און כית דהקט קומק
מחשב דתי און עבודת
מחשב קומקון עומד על
וחישוב על כית מחור
מספר למחור כית דגני

[illegible]